

Trpík

Kraj: Pardubický

Správní obvod: Lanškroun

Nadmořská výška: 368 m n. m.

Počet obyvatel: 88

Adresa URL: www.trpik.cz

Okres: Ústí nad Orlicí

GPS souřadnice: 49.847478N, 16.569898E

První pís. zmínka: 1304 (720 let)

PSČ: 563 01

Historie obce Trpík

Jak půdorysné uspořádání této lánové vsi, tak i ryze německý původ jejího jména, nasvědčují tomu, že byla v průběhu středověké kolonizace kraje založena německými kolonisty.

Těžká léta nastala pro obyvatele Trpíku po smrti mladého Václava III. roku 1306. V nastalém zmatku po olomoucké královraždě posledního Přemyslovce a následujících letech slabé královské moci byly osady v okolí Lanškrouna a Lanšperka pleněny některými šlechtici. Situace se příliš nezměnila ani za vlády dalšího panovníka, krále cizince. I sám Jan Lucemburský si totiž ve finanční nouzi často vypomáhal na úkor zbraslavských řeholníků. Zdejší klášterní panství jednoduše cisterciákům několikrát odňal a zastavil je svým věřitelům. Navíc jeho časté nepřítomnosti v království opět využívali okolní šlechtici, kteří pustošili zdejší kraj.

Naposledy se král Jan zmocnil zdejšího zbraslavského statku v roce 1335. Již následujícího roku jej cisterciákům sice vrátil, avšak vynutil si za to částku 1 600 zlatých. Snad právě v této době odtrhl od Lanškrounska vesničky Trpík a sousední Kozínohu, dnešní Květnou, a svěřil je do zástavy Ottovi z Tannenfeldu. Zbraslavský klášter je získal teprve roku 1350, kdy Karel IV. nařídil jejich navrácení. Nedlouho poté se zbraslavští mniši rozhodli své vzdálené panství směniti s litomyšlským biskupem za nějaké příhodnější, ležící blíž ku Praze. Po letitém jednání se konečně podařilo roku 1358 dosáhnout dohody a potvrzení této směny u papežské kurie. Ve výčtu míst, která na Lanškrounsku získal litomyšlský biskup, však Trpík a Kozínoha chybí. Zbraslavský klášter si je s několika dalšími vesnicemi podržel a prodal některým místním drobným šlechticům.

Už v 16. století došlo k přifaření Trpíku k nedalekému Damníkovu. V době pobělohorské byla jeho duchovní správa na několik desetiletí obstarávána z Lanškrouna. Již roku 1677 ale došlo k obnovení fary v Damníkově, včetně příslušnosti Trpíku do její kolatury. O století později dosáhli obyvatelé vesnice zřízení samostatné farní lokalie.

V druhé polovině 19. století vyvrcholila snaha o osamostatnění školního vyučování. Až do roku 1850 byl totiž Trpík přiškolen k Damníkovu. V provizorních podmínkách pronajímaných místností probíhala výuka v Trpíku od roku 1851. Školní budova byla postavena později, mezi lety 1867 a 1872.

Počet obyvatel se ve vsi na konci 19. a v první polovině 20. století pohyboval kolem tří set. Po poválečném odsunu obyvatel této německé obce byl Trpík dosídlen z vnitrozemí. Počet nových usedlíků ale nedosáhl někdejšího počtu. Až v této době, roku 1950, byla provedena elektrifikace obce. Zdejší národní škola i přes přiškolení sousední Květné byla pro malý počet žáků uzavřena v roce 1962. Nejbližší úplná základní škola se tak nachází ve tři kilometry vzdáleném Damníkově.

